

Jomfruturen

Den berømmelige Trollstigen sett fra toppen.

Hva gjør ikke nyansatt daglig leder i Norsk Bobilforeningen uten erfaring? Jo, han leier seg en bobil på finn.no. En 7.5 meter 2014 modell Challenger. 2 voksne og 2 barn på 11 og 12 år drar ut på en over 2.000 km reise (se mest mulig på kortest mulig tid). En "litt-på -sparket-tur" som ble skikkelig fin, og en god erfaring.

Tirsdag 13.07.: Ferden startet med å forlate sommerstedet i Stavern (campingvogn på rot på Stretere camping), hentet bobilen i Sandefjord, for deretter en svipptur innom eget hjem i Drammen. Deretter ble det strake veien til Strandtorget i Lillehammer for overnatting. Egentlig ville undertegnede fortsette nærmere Otta - for å komme så nær Åndalsnes som mulig. Ungene vant i denne omgang, det var tross alt nesten 0200 på natten.

Onsdag 14.07.: Avreise neste dag ble rundt 0900 med destinasjon Åndalsnes. Vel fremme fikk vi parkering nesten rett ved siden av Hurtigruten - et majestetisk syn!

Med tanke på den berømmelige tidsklemmen, ble det t/r med Romsdalsgondolen. Egen medbrakt lunch med en fantastisk oversikt, ble det tid til på toppen. En får sette av mer tid neste gang til å følge i fotsporene til Kompani Lauritzen. Her bør du bli et pr dager.

Vi takket Åndalsnes for en fin opplevelse, og fortsatte turen videre til Trollstigen. Til å være førstegangskjører med bobil i Trollstigen, ble jeg nesten overrasket over hvor enkelt og greit det var å kjøre. Det kan sikkert også ha en sammenheng med veldig lite trafikk. Samtidig var det også en veldig sprek bobil å kjøre.

Det ble noen stopp og vandringer for å nyte utsikten. Og igjen var vi veldig heldig med været. Umiddelbart ved ankomst Trollstigen utsiktspunkt, ble vi noe bekymret over skyene. Men svusj, i løpet av noen minutter var de borte og hele landskapet under oss åpnet seg til et spektakulært syn.

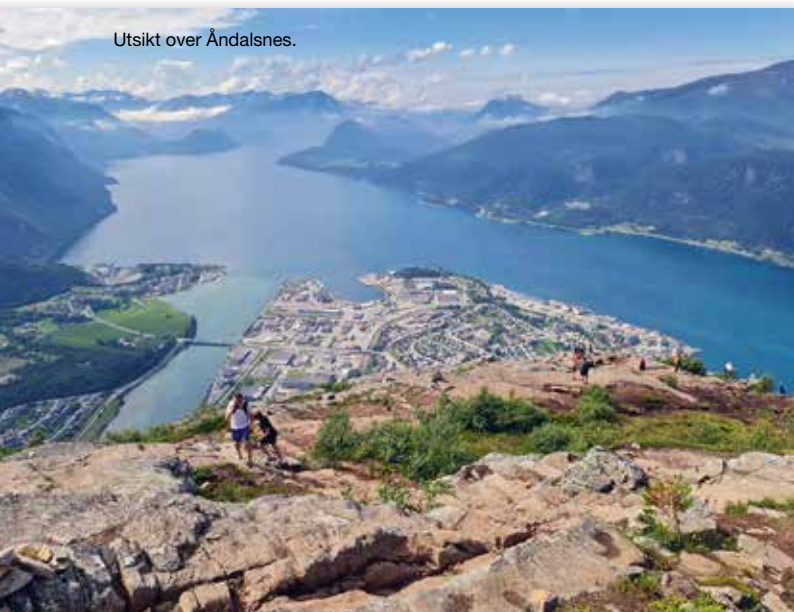
Etter en lengre pause på et pr timer, fortsatte turen videre til Geiranger, hvor planen var overnatting.

Mye trafikk var det nok ikke på veien, men smekkefullt overalt på campingplasser/rasteplasser var det. Og det er vel her en ser at kanskje noe bedre planlegging kunne vært på sin plass.

REISE

Utsikt over Åndalsnes.

Utkikkspunktet på Stegastein.

Geiranger et typisk overfylt turiststed, så til de grader.

Det ble vurdert å campe på Dalsnibba, men vi endte til slutt på Dalen Gård. Ikke noe dumt valg, selv om vi nok hadde foretrukket noe rundt Geiranger. Men vi klager ikke.

Vel fremme på Dalen gård ble det både dusjing og grilling, i tillegg til å nyte mer vakker natur.

Låtefossen.

Torsdag 15.07: Neste dag var vi tidlig oppe, inntok frokost og noen morgendusj før turen gikk videre til Dalsnibba. Turen opp gikk helt eksemplarisk uten trafikk. Vel fremme på plataet var vi en av få som kunne nyte utsikten over dalen og omgivelsene rundt. Tåken lettet også her på rette tidspunkt. Få mennesker ga oss en rolig omvisning. Alle fikk tatt bilder og selfies under rolige omstendigheter. Ikke minst nyte inntrykket.

Neste pit-stop på veien ble Jostedalbreen Nasjonalparksenter.

Med et trangt tidsskjema fortsatte turen etter hvert videre, hvor en liten ispause ble inntatt ved Dønfosselven. Ble litt imponert over Dønfoss camping som hadde sitt eget lille basseng langs de brusende elvestrykene. Det så ut som en veldig fin og sentral campingplass sett fra utsiden.

Deretter fortsatte turen videre Sognefjellsveien til Sognefjellshytta. Her lagde ungene noen snøballer og gikk litt i snøen - litt stas midt på sommeren. En liten rundtur ble det også tid til.

Sognefjellet.

Lom var neste stop, men det ble kun med dieselpåfylling i denne omgang. Igjen satte tidsklemmen begrensning, men Lom bør absolutt besøkes ved neste anledning.

Turen fikk dog en lengre stopp i Stryn for litt matshopping og lunch i vakre omgivelser på bryggekanalen i Loen. Vi hadde en plan om å ta Loen Skylift, men valgte å droppe denne turen da vi allerede hadde hatt en gondoltur i Åndalsnes. I tillegg var det en veldig lang kø.

Etter en god lunch tok vi fatt på turen videre som førte oss over Tindevegen. Trange veier, men lite trafikk igjen sørget for en fin og behagelig kjøretur. Det eneste som irriterte meg var bompenger på hele 90! kroner. Litt usikker på hva disse går til...

Det begynte å bli kveld da vi ankom toppen av Stegastein utkikkspunkt, hvor det først ble burgere og pizza på Vangsgaarden GastroPub 5 minutter før kjøkkenet stengte klokken 21.55. Veien opp og ned til Stegastein gikk fint – noe av det smalere som er kjørt på. Eneste hinderet var en flokk sauer som lå midt i veibanen og viste seg litt vanskelig å få rikket av gårde. Fruen hadde i denne sammenheng gjort litt dårlig research - da overnatting viste seg litt dårlig på parkeringsplassen (for mye helling). Men vi fikk opplevd en nydelig solnedgang så vidt det var.

Fredag 16.07: Neste dag tok vi den relativt dyre Flåmsbanen t/r. Mye vakker natur, og samtidig heldig å få hilst på Huldra på veien tilbake. Fint lite øyeblikk. Noe spesielt mer rakk vi ikke av tidsmessig hensyn - dessverre, men tilbake skal vi, bl.a. på sykkelturn.

Ved ankomst Bjotveit senere på dagen, ble det en del venting - her var det visstnok kolonnekjøring! Skjønnte fort hvorfor - veldig trangt og uoversiktlig vei, men ikke noe spesielt dårligere enn andre steder vi hadde kjørt.

Vel framme i Odda tok vi en fortjent ispause og nøt det fine været. En blir litt slitsom av å kjøre på trange veier og hele tiden passe på. Det nærmeste vi kom, var vel 3 cm klaring til en dansk bobil. Her var det ikke mye klaring på begge sider.

Et kort stopp ved Låtefossen tok vi oss også tid til - var heldig å få plass på en ellers fullstappet parkeringsplass.

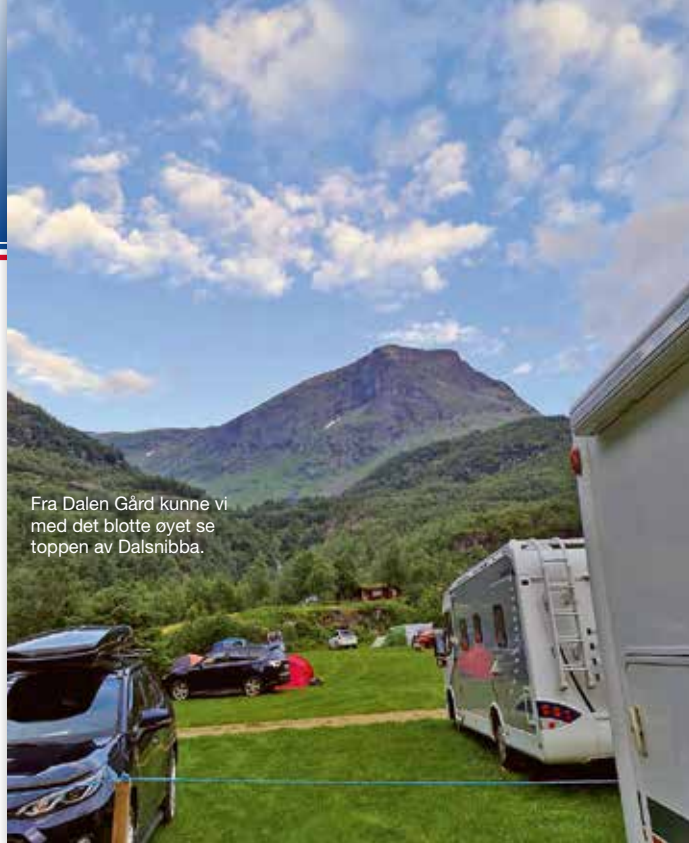
Videre gikk turen strake veien rett til Jørpeland for litt matshopping og Pizzabakeren før vi innlosjerte oss på Preikestolen Camping like før resepsjonen tok natten. Her ble vi nok litt overrasket over hvor lite folk som var - god plass var det i hvert fall.

Utsikten fra toppen av Preikestolen.

Flåmsbanen.

Fra Dalen Gård kunne vi med det blotte øyet se toppen av Dalsnibba.

Lørdag 17.07: Siste dag var kommet - Preikestolen skal bestiges! Det tok oss vel rolige 2 timer opp, hvor vel oppe ble brukt til å nyte en helt fantastisk utsikt fri for skyer, og en liten lunch. En med høydeskrekk tok ikke de mange altfor-nære-kantenbildene, men både guttungen og jentungen satte seg frivillig og dinglet med beina utover kanten. Respekt!

Turen nedover gikk også rolig for seg til en viss grad. Guttungen hadde bestemt seg for å drive litt parktour – hoppe fra stein til stein nedover. «Det er litt kjedelig å bare gå pappa». Ja-ja, tenkte jeg...vær nå litt forsiktig! Nå begynte turens lengste etappe - Preikestolen til Drammen, med «middag» på McDonalds i Kristiansand på hjemlige trakter. Vel hjemme i Drammen bar det nesten rett i sengs for alle mann. Tidlig opp neste dag for rengjøring av bobilen før tilbakelevering i Sandefjord.

Vel på plass igjen på campingen litt senere på dagen, ble turen oppsummert med at dette skal vi gjøre mer av. Ja til og

med fruene kunne tenke seg en bobil, men dog som et supplement i første omgang.

Det var en veldig fin opplevelse for alle sammen, selv ungene syntes det var en fin tur. Det ble en hektisk tur med å se mest mulig på kortest mulig tid - kompakt. Med litt bedre tid og kanskje planlegging neste gang, blir turen enda bedre og litt mer avslappende.

Nå som dette reisebrevet skrives, er undertegnede i full aktivitet med jobben som daglig leder i foreningen. Som det sommermenneske jeg er - er det bare å glede seg til om 9 måneder igjen.

Håper de fleste har hatt en fin sommer, og gleder meg til å bli bedre kjent med mange av dere og ikke minst foreningen generelt.

Vi ses!

Tekst og foto: Rune Haarberg

Fra platået på Dalsnibba med Dalen Gård nede i det fjerne.

Jostedalssbreen nasjonalsenter.